

dere albam scribit, dentibus carere, immo ne ullis quidem rudimentis eorum praeditum esse: e contrario Gesnerus pro dentibus, inferius superiusque labrum exasperari, limae instar, introrsum proficitur: et Bellonium haud bene isthaec exanimasse apparet: nam alias *Lavaretum* Gallice dictum piscem, officula ad fauces atque Oesophagi ingressum utrimque habere fenis hinc inde denticulis ait, ut in Thymolo comminuta; cum alioqui in Thymallis, et in Lavaretis suis nihil quicquam tale reperias. *Ventriculum* habet mediocrem, intestina crassiuscula, pinguedine multa obvoluta; et ut Bellonius ait, apophyses plures ex pyloro dependent, a quo statim sequitur intestinum unum gracile, rotundum, quod ad rectum tendit, in quo excrementa recipiuntur, et ad anum deferuntur. Idem Bellonius, *cor* tam exiguum habere scribit, ut ne inesse quidem ei credatur. *Splenem* Salvianus subrubrum facit, Gesnerus in suo, quem manibus tractavit, fere nigricare asserit. Bellonio teste hic tam magnus est fere in hoc pisce, quam hepar, quod in nullo alio pisce (inquit) unquam videram, oblongus rubra pinguedine mixtus. Unicus hepatis lobus est, ut idem Bellonius observavit, statim ubi gula finit, stomachum amplectens. Salvianus *felle* carere putat: Bellonius vero tam exiguum id esse tradit, ut vix rudimentum aliquod ejus appareat: et Gesnerus quoque suum Thymallum felle caruisse negat, sed flavi vel subaurei coloris id habuisse. Bellonius folliculum piscium natationi accommodatum plenum semper vidit, ac per spinam delatum. Cum maxime augetur, ad cubitalem *magnitudinem*, teste Aeliano, excrescit: etsi qui crebrius capiuntur, minores sint, et ut Salvianus ait, libram non excedunt. Longitudo ad latitudinem fere quintupla est, cauda etiam computata, ut Gesnerus advertit in eo, quem manibus tractans descripsit, latus enim erat digitos tres, longus quatuordecim. *Gaudent* puris frigidis et saxosis aquis, in quibus circa saxa reperiuntur: nec ulli magis in montanis et praecipitibus fluviis, Truttas si excipias, capiuntur.

Ambros.
Hexam.
l. 5. c. 11.

Gignunt eas in Germania Rhenus, Limagus apud Helvetios, et Floha apud Misenos; in Italia Ticinus, Addua et Ambra. In Pado rarius capiuntur. *Viditant* insectis aquatilibus, dejectamentis, millepedibus, pediculis, caridibus, pulicibus aquaticis ac terrestribus. Aelianus alia quam culices capi posse negat. Volaterranus Thymallo vesci, et solus quidem inter scriptores, voluit; *χρυσόφάγοι*, id est aurivori dicuntur, seu quod minutula auri fragmenta propter splendorem appetant; seu quod cum majori pretio veneant, obfophagorum aurum absumant, et loculos exhaustiant. *De odore ejus ita Aelianus*. Ejus capti odor non indignam admirationem habet: non enim ut caeteri pisces pisculentum quendam mittit odorem: imo vero existimes te ejus gentilem herbam, recentem ex terra lectam manibus tenere. Tanta sane odoris suavitate fragrat, ut qui eum ipsum non videt, gratissimam apibus herbam, unde nomen duxit, in manu latere putet. Ambrosius de eo, qui gratiam redolet suavitatem, dici solere scribit. Aut piscem olet aut florem: Omnibus suis partibus commendatur in *Cibis*: quibusdam tamen interiore tunica maxime blandiuntur. Circa Albim praeferuntur Truttis. In Athesi et Addua captos tenerrimos Salvianus fecit. *Majo* mense maxime appetuntur, et loco marinarum saxatilium praescribuntur a Medicis.

In Medicina, Adeps hujus piscis laudatur, tum contra auditum gravem, si mense Majo in vasculum conjectus soli exponatur, et quod distillat, auri immittatur; tum contra oculorum pterygia, ungues, ruborem, fervorem, etc. si quotidie binae guttae cum pinna instillantur. Vidisse se puellam chemosi affectam Gesnerus inquit, quod malum aliquando exanthemata puerorum sequitur, hoc remedio per septuaginta fere dies continuato, (ut quotidie gutta instillaretur) curatam, rubore mox primis diebus sublato. Addit insuper, habere et pharmacopolas apud suos hunc adipem; et ab iis maxime ad oculorum remedia, ut maculae in eis deleantur, peti solere, deinde etiam ad curandas igne vel aqua adustas partes.

Aelian. H.
A. l. c.